

Direktionen for Vester Exchange ApS

30. april 2020

Afslag på genansøgning om tilladelse til at Vester Exchange ApS kan udbyde betalingstjenester

1. Finanstilsynets afgørelse

Finanstilsynet giver hermed Vester Exchange ApS (herefter "Vester Exchange" eller "virksomheden") afslag på begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet, jf. § 51 i lovbekendtgørelse nr. 1024 af 3. oktober 2019 om betalinger (herefter "lov om betalinger").

Vester Exchange skal fra den 30. april 2020 ophøre med at udbyde betalingstjenester.

2. Sagsfremstilling

Vester Exchange med [udeladt] som direktør og ejer er den 10. januar 2014 registreret hos Finanstilsynet som udbyder af betalingstjenester med begrænset tilladelse.

I henhold til lov om betalinger § 154, stk. 7, er virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester forpligtede til at genansøge om tilladelse senest den 13. januar 2019.

Vester Exchange indgav den 11. januar 2019 en genansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester. Vester Exchange har genansøgt om tilladelse til at udøve pengeoverførselsvirksomhed i henhold til bilag 1, nr. 6, i lov om betalinger. Ansøgningen indeholdt virksomhedens forretningsmodel, virksomhedens politikker, procedure og kontroller i henhold til hvidvaskloven samt virksomhedens risikovurdering vedrørende hvidvask og finansiering af terrorisme.

Finanstilsynet gennemgik materialet og vurderede, at det indsendte materiale

FINANSTILSYNET

Århusgade 110
2100 København Ø

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVSMINISTERIET

ikke opfyldte kravene i § 54 i lov om betalinger, der omhandler de oplysninger, som en ansøgning om tilladelse til at udbyde betalingstjenester, som minimum skal indeholde. Finanstilsynet anmodede den 28. maj 2019, den 30. juli 2019 og den 17. september 2019 Vester Exchange om følgende supplerende oplysninger:

- IT-sikkerhedspolitik, it-risikovurdering og beskrivelse af risikobegrænsede foranstaltninger, jf. § 54, nr. 8, litra a, i lov om betalinger.
- Forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder indberetning af sikkerhedshændelser, jf. §§ 126 og 127, jf. § 54, nr. 8, litra c, i lov om betalinger.
- Forretningsgange om at sikre lagring, overvågning, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata, jf. § 54, nr. 8, litra d.
- Forretningsgange for overvågning af volumengrænse, jf. § 54, nr. 9, i lov om betalinger.

Virksomheden anmodede den 2. oktober 2019 om forlængelse af fristen for indgivelse af ovenfornævnte materiale. Finanstilsynet imødekom fristforlængelsen og oplyste virksomheden, at Finanstilsynet ville træffe afgørelse i sagen på baggrund af det materiale, der var Finanstilsynet i hænde den 2. november 2019.

På baggrund af advokatskifte anmodede virksomheden igen den 28. oktober 2019 om fristforlængelse. Finanstilsynet imødekom den 29. oktober 2019 den ekstraordinære fristforlængelse og anmodede samtidig om revideret materiale til brug for behandlingen af virksomhedens genansøgning, idet Finanstilsynet havde konstateret, at virksomhedens fremsendte forretningsgange til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme ikke levede op til kravene i hvidvaskloven.

Virksomheden har ikke indsendt materiale siden den 11. januar 2019, hvorfor det fremsendte ansøgningsmateriale af 11. januar 2019 lægges til grund for nærværende afgørelse.

3. Det retlige grundlag

Ansøgningen om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester behandles efter § 51, jf. § 52 i lov om betalinger.

I henhold til § 51 i lov om betalinger skal virksomheder, der ønsker at udbyde betalingstjenester i henhold til bilag 1, nr. 1-6, have en begrænset tilladelse for at kunne udbyde betalingstjenester her i landet. Den begrænsede tilladelse forudsætter, at gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført i den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester eller udstede elektroniske penge skal som minimum indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 52 er opfyldt, jf. § 54 i lov om betalinger.

Det følger af § 52 i lov om betalinger, at Finanstilsynet giver tilladelse efter § 51, når følgende krav er opfyldt, jf. dog § 53:

- 1) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark.
- 2) Virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 23, skønnes ikke at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.
- 3) Virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, it-sikkerhed og overvågning af volumengrænse i henhold til enten § 50 eller § 51, stk. 3.

I overensstemmelse med lov om betalinger § 154, stk. 7, og forarbejderne hertil, har Finanstilsynet alene gennemgået det materiale, som ligger ud over de krav, som virksomheden i forvejen skulle opfylde i forbindelse med den oprindelige begrænsede tilladelse til at udbyde betalingstjenester.

Det følger således af bemærkningerne til § 154, stk. 7, at

”I praksis forventes det, at Finanstilsynet alene vil kræve, at virksomheden indsender de oplysninger, der følger af dette lovforslag, som ikke fulgte af nugældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge.”

4. Høringssvar

Finanstilsynet har den 17. februar 2020 sendt udkast til afgørelse om afslag på tilladelse til at udbyde betalingstjenester i høring hos virksomheden.

Virksomheden har ikke indsendt bemærkninger til Finanstilsynet.

5. Finanstilsynets vurdering

Finanstilsynet kan give begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjeneste, når virksomheden opfylder lov om betalingers betingelser herfor.

Finanstilsynet har ved vurderingen af det indsendte materiale konstateret en række mangler i ansøgningsmaterialet, hvor de væsentligste behandles nedenfor.

5.1. It-sikkerhedspolitik og risikovurdering

Virksomhedens risikovurdering på hvidvaskområdet indeholder en kort beskrivelse af virksomhedens interne regler og retningslinjer for medarbejdernes brug af pc'er, filhåndtering samt log-on og password. Derudover indeholder virksomhedens it-sikkerhedspolitik en kort beskrivelse af virksomhedens it-systemer, hvordan og til hvad disse anvendes, samt hvilke tiltag virksomheden har iværksat for at begrænse it-risiciene, herunder bl.a. antivirusprogrammer, firewall, adgangskoder, screening af medarbejdere inden ansættelse og retningslinjer for medarbejderne.

I henhold til § 54, nr. 8, litra a, i lov om betalinger skal en ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester indeholde oplysninger om virksomhedens it-sikkerhedspolitik. Herudover skal der foreligge en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter og en beskrivelse af de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme betalingsdata og personoplysninger.

Det følger af § 52, nr. 3, i lov om betalinger, at det er et krav for at opnå en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, at virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder bl.a. it-sikkerhed. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at virksomheden skal indsende en it-risikovurdering samt en it-sikkerhedspolitik. Disse skal tage udgangspunkt i beskrivelsen af virksomhedens it-anvendelse, hvilke iboende risici virksomheden har på it-området, samt hvilke tiltag virksomheden vil iværksætte for at imødekomme disse risici. Virksomheder med en begrænset tilladelse er også omfattet af kapitel 8 i lov om betalinger om databeskyttelse og it-sikkerhed.

Finanstilsynet vurderer, at virksomhedens it-risikovurdering ikke er tilstrækkelig til at opfylde lovens krav om at have en detaljeret risikovurdering, der tager udgangspunkt i virksomhedens iboende risici på it-området. Virksomheden ses ikke at have identificeret eller vurderet virksomhedens iboende risici på it-området eller have taget stilling til virksomhedens overholdelse af kapitel 8 i lov om betalinger vedrørende databeskyttelse og it-sikkerhed.

Finanstilsynets vurderer endvidere, at virksomhedens it-sikkerhedspolitik er for generel og ikke afspejler virksomhedens konkrete forhold. Virksomheden har ikke forholdt sig til risiciene på it-området og har derved ikke beskrevet, hvilke risikobegrænsende foranstaltninger virksomheden har indført for at imødekomme risiciene.

Finanstilsynet vurderer, at virksomheden med afsæt i ovenstående ikke opfylder lovens krav om at have tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange vedrørende it-sikkerhed. På denne baggrund vurderer Finanstilsynet, at § 54, nr. 8, litra a, i lov om betalinger, ikke er opfyldt.

5.2. Virksomhedens forretningsgange til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme

Det følger af § 54, nr. 8, litra b, i lov om betalinger, at en ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde oplysninger om virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici.

Virksomheder, som har en begrænset tilladelse efter lov om betalinger, er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, jf. hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 6. Dette medfører, at alle virksomheder med tilladelse efter lov om betalinger er underlagt hvidvasklovens regler og derfor bl.a. skal udarbejde en risikovurdering og skriftlige politikker, procedurer og kontroller til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme.

5.2.1. Risikovurdering

Virksomhedens risikovurdering er i høj grad en beskrivelse af virksomhedens residuale risici, som er den risiko, der er tilbage, når de risikobegrænsede tiltag er taget i betragtning. Eksempelvis vurderer virksomheden, at der er begrænset risiko for hvidvask og terrorfinansiering i forhold til virksomhedens kunder, idet virksomhedens kunder primært består af danske kunder, som yderligere begrænses til afrikanske kunder, der er bosat i Danmark. Derudover legitimeres virksomhedens kunder i henhold til hvidvaskloven og persondataforordningen.

Det følger af § 7, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder omfattet af loven skal udarbejde en risikovurdering af virksomheden, der identificerer og vurderer den iboende risiko for, at virksomheden kan blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering. Den iboende risiko er virksomhedens medfødte risiko som følge af den valgte forretningsmodel, uden at der tages højde for de foranstaltninger, som virksomheden har implementeret for at begrænse denne risiko. Finanstilsynet kan konstatere, at virksomheden ikke har en forståelse for forskellen mellem den iboende risiko og den residuale risiko.

Virksomheden ses ikke i risikovurderingen at tage stilling til risikoen separat for hvidvask og terrorfinansiering, idet virksomheden har vurderet risiciene samlet for hvidvask og terrorfinansiering. Derudover er risikovurderingen ikke underbygget med relevante data eller udarbejdet med inddragelse af den nationale og supranationale risikovurdering. Virksomhedens risikovurdering er endvidere for generel og angiver ikke i tilstrækkeligt omfang, hvilke risici der er forbundet med pengeoverførselsvirksomheden, samt hvorfor og hvordan virksomheden har fundet frem til disse.

Det følger af bemærkningerne til § 7 i hvidvaskloven, at formålet med risikovurderingen er, at virksomheder skal forstå, hvor og i hvilket omfang de er udsatte for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheden skal derfor identificere sine risikofaktorer og vurdere hver enkelt af disse og den sammenhæng, der er mellem risikofaktorerne. Vurderingen af risikofaktorerne skal tage udgangspunkt i risikoen separat for hvidvask og for finansiering af terrorisme, da disse kan være forskellige. Det er derfor vigtigt, at virksomheden vurderer sine risici, og at virksomheden holder sig for øje, at risikofaktorerne for henholdsvis hvidvask og finansiering af terrorisme ikke altid har samme karakter.

Det fremgår desuden af bemærkningerne til § 7 i hvidvaskloven, at en risikovurdering alene vil kunne anses for tilstrækkelig, såfremt risikovurderingen er underbygget med relevante data, herunder inddrager de nationale risikovurderinger udstedt af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og Politiets Efterretningstjeneste samt den supranationale risikovurdering udstedt af Europa-Kommissionen.

Det følger endvidere af § 8, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder skal udarbejde politikker, kontroller og forretningsgange med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7.

Det er Finanstilsynets samlede vurdering af manglerne i virksomhedens risikovurdering, at risikovurderingen ikke er af en sådan karakter og kvalitet, at virksomheden kan tage udgangspunkt i den, når virksomheden skal tilrettelægge sine interne kontroller og forretningsgange. Virksomhedens risikovurdering opfylder derfor ikke kravene i § 7, stk. 1, i hvidvaskloven.

5.2.2. Skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller

Finanstilsynet har modtaget virksomhedens "*Politikker, procedurer og kontroller*" på hvidvaskområdet, der ikke i tilstrækkelig grad er udarbejdet med udgangspunkt i virksomhedens risikovurdering. Finanstilsynet kan endvidere konstatere, at virksomheden ikke har beskrevet virksomhedens overordnede strategiske mål i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, samt hvordan disse mål opnås. Virksomhedens risikovillighed ses endvidere ikke belyst.

Det fremgår af § 8, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere samt intern kontrol.

Kravet om en politik indebærer, at virksomheden skal fastsætte de overordnede strategiske mål for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering med udgangspunkt i virksomhedens risikovurdering, jf. bemærkningerne til § 8,

stk. 1, i hvidvaskloven. Den skal indeholde en beskrivelse af de risici, virksomheden ønsker at påtage sig på hvidvaskområdet og anvisninger på, hvordan de strategiske mål opnås.

Virksomhedens indsendte hvidvaskforretningsgang er bl.a. mangelfuld på følgende områder:

- Kundekendskabsprocedurer, herunder politisk eksponerede personer
- Undersøgelles- og noteringspligt
- Underretningspligt
- Intern kontrol

Der henvises nærmere til afsnit 5.2.2.1. – 5.2.2.5. nedenfor vedrørende de enkelte områder.

5.2.2.1. Generelt om hvidvaskforretningsgangen

Virksomhedens procedurer/forretningsgange skal tage udgangspunkt i virksomhedens risikovurdering og dermed virksomhedens egne forhold.

Virksomhedens forretningsgang skal give medarbejderen tilstrækkelig information/instruktion om, hvordan reglerne skal administreres netop i denne virksomhed. Derudover skal en forretningsgang beskrive, hvilke krav, der skal overholdes, samt hvad medarbejderen skal gøre for at sikre, at det efterleves. Sluttelig skal det kunne dokumenteres ved løbende kontroller, at alle dele af forretningsgangen følges.

Virksomhedens "*Politikker, procedurer og kontroller*" henviser til afsnit, der ikke findes i dokumentet. I dokumentet henvises endvidere til virksomhedens "*vedlagte forretningsgang inkl. bilag*". Finanstilsynet har imidlertid ikke modtaget et selvstændigt dokument med virksomhedens forretningsgange eller bilag. Afsnit 5 med overskriften "*Vester Exchanges forretningsgange for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 8, stk. 1, jf. § 42, nr. 7, litra a og b*" i virksomhedens politikker, procedurer og kontroller lægges derfor til grund for Finanstilsynets vurdering af virksomhedens forretningsgang på hvidvaskområdet.

Det er Finanstilsynets vurdering, at virksomhedens forretningsgang er overordnet og ikke tager udgangspunkt i den konkrete virksomhed og dens forhold. Det fremgår bl.a. af virksomhedens forretningsmodel, at virksomheden kun vil betjene privatkunder. Virksomhedens forretningsgang indeholder imidlertid et afsnit om legitimation af juridiske kunder. Forretningsgangen tager således ikke udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel.

Forretningsgangen bærer ydermere præg af gentagelser samt afskrift fra hvidvaskloven og Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foran-

staltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Forretningsgangen ses derved ikke at udgøre tilstrækkelige arbejdsgange og er således ikke et brugbart dokument for virksomhedens ansatte til at forstå, hvilke forpligtelser virksomheden har i henhold til hvidvaskloven, og hvordan medarbejderne skal påse, at disse efterleves.

Virksomhedens forretningsgang skal endvidere skelne mellem, om mistanken vedrører hvidvask eller vedrører finansiering af terrorisme. Virksomheden har defineret hvidvask og terrorfinansiering i forretningsgangen, men sondringen fremgår imidlertid ikke af virksomhedens indsendte forretningsgang.

5.2.2.2. Kundekendingsprocedurer

Hvidvasklovens §§ 10-21 indeholder en række nærmere angivne krav til en virksomheds kundekendingsprocedurer.

Virksomhedens forretningsgang ses ikke at opfylde hvidvasklovens krav om gennemførelsen af kundekendingsprocedurer. Det fremgår bl.a. ikke, hvordan medarbejderen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 2.

§ 17, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, foreskriver, at virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Endvidere skal virksomheden i vurderingen tage de højrisikofaktorer i betragtning, der fremgår af bilag 3 til hvidvaskloven, samt andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante, jf. 2. pkt. i samme bestemmelse.

Det fremgår ikke tilstrækkeligt klart af virksomhedens forretningsgang, hvilke typer af kunder virksomheden udfører skærpet kundekendingsprocedurer på, og hvordan virksomhedens skærpede kundekendingsprocedurer adskiller sig fra de almindelige kundekendingsprocedurer, jf. kravene i hvidvasklovens § 17, stk. 1.

Det følger endvidere af § 18, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have forretningsgange til at afgøre, om kunden, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice, eller den begunstigedes reelle ejer, er en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 8. Endvidere skal der være forretningsgange til at afgøre, om kunden er en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7.

Virksomhedens procedurer til at afgøre, om kunden er en politisk eksponeret person er mangelfuld, idet det baserer sig på medarbejderens mistanke. I tilfælde af medarbejderens mistanke om, at kunden er en politisk eksponeret person, skal medarbejderen bede kunden om dokumentation til afkræftelse heraf. Proceduren er derfor ikke tilstrækkeligt effektiv eller operationel.

Finanstilsynet vurderer, at ovenstående ikke er tilstrækkeligt til at opfylde kravene om kundekendingsprocedurer i medfør af §§ 10-21 i hvidvaskloven, ligesom det ikke er beskrevet tilstrækkeligt i forretningsgangen, jf. § 8, stk. 1.

5.2.2.3. Undersøgelles- og noteringspligten

Virksomhedens forretningsgang indeholder et afsnit om virksomhedens undersøgelses- og noteringspligt. Det fremgår heraf, at formålet med virksomhedens undersøgelsespligt er at fastslå om atypiske forhold, der giver anledning til mistanke, kan be- eller afkræftes, men det fremgår ikke, hvad virksomheden forstår ved atypiske forhold, og hvordan disse undersøges, hvis der er mistanke om hvidvask. Det fremgår endvidere ikke, hvor og hvordan resultaterne af disse undersøgelser noteres.

Det følger af § 25, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheden har en pligt til at undersøge en transaktion nærmere, hvis virksomheden observerer noget mistænkeligt hos en kunde. Undersøgelsen skal være med til at be- eller afkræfte mistanken og dermed, om det skal føre til en underretning af Hvidvasksekretariatet, jf. § 26, stk. 1.

I forbindelse med undersøgelsespligten skal virksomheden notere og opbevare resultatet af undersøgelsen, jf. § 25, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til § 25, stk. 2, at noteringspligten omfatter faktuelle oplysninger om kunden og transaktionen samt en konklusion. Notatet skal være tilstrækkeligt til at genopfriske hukommelsen og give andre, herunder andre medarbejdere og politiet, en forståelse af sagen.

Finanstilsynet vurderer, at virksomhedens forretningsgange vedrørende undersøgelse og notering ikke er tilstrækkeligt til at opfylde undersøgelses- og noteringspligten i medfør af § 25, stk. 1 og 2, i hvidvaskloven, ligesom det ikke er beskrevet tilstrækkeligt i forretningsgangen, jf. § 8, stk. 1.

5.2.2.4. Underretningspligten

Virksomhedens forretningsgang indeholder ikke en tilstrækkelig beskrivelse af, hvordan virksomheden iagttager deres underretningspligt, herunder at der omgående skal ske underretning til Hvidvasksekretariatet, såfremt en mistanke ikke kan afkræftes.

Det følger af § 26, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en

henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Forretningsgangen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan underretningspligten iagttages, jf. § 8, stk. 1, hvidvaskloven. Virksomheden skal i sine underretninger til Hvidvasksekretariatet endvidere skelne mellem underretninger, der vedrører hvidvask, jf. § 26, stk. 3, og underretninger, der vedrører terrorfinansiering, jf. § 26, stk. 4, i hvidvaskloven.

Finanstilsynet vurderer, at underretningspligten, som virksomheden har i medfør af § 26, stk. 1-4, i hvidvaskloven, ikke er tilstrækkeligt opfyldt, ligesom det ikke er beskrevet tilstrækkeligt i forretningsgangen, jf. § 8, stk. 1.

5.2.2.5. Intern kontrol

Virksomheden har i virksomhedens forretningsgang et kortfattet afsnit om intern kontrol, hvoraf fremgår, at der foretages interne kontroller for at sikre, at kravene på hvidvaskområdet overholdes. Kontrollerne udføres ved hjælp af stikprøver på de forskellige områder. Det fremgår dog ikke yderligere af forretningsgangen, hvad der skal kontrolleres, og hvordan kontrollerne udføres.

Det følger af § 8, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som bl.a. skal omfatte intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår det bl.a., at kravet om kontrol indebærer, at virksomheden skal foretage kontrol af, om virksomheden overholder lovens krav. Derudover fremgår det, at kontrolforanstaltningerne skal være beskrevet, kunne dokumenteres og skal foretages med en passende hyppighed på områderne risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt og opbevaring af oplysninger.

Det er Finanstilsynets vurdering, at forretningsgangen således ikke lever op til hvidvasklovens krav om kontroller, jf. § 8, stk. 1.

5.2.3. Sammenfatning

På baggrund af ovenstående gennemgang vurderer Finanstilsynet, at virksomhedens risikovurdering på hvidvaskområdet samt forretningsgange til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme ikke lever op til kravene i § 54, nr. 8, litra b, i lov om betalinger.

5.3. Virksomhedens forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser mv.

Det fremgår af virksomhedens procedurer for sikkerhedshændelser, at virksomheden har indført procedurer til overvågning, håndtering og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundereklamationer. Det er Finanstilsynets vurdering, at virksomhedens procedurer er utilstrækkelige, idet virksomheden blot anfører, at virksomheden kun har en ansat, der samtidig er hvidvaskansvarlig og direktør. Procedurerne indeholder således ikke en beskrivelse af, hvordan sikkerhedshændelser skal håndteres.

I henhold til § 54, nr. 8, litra c, i lov om betalinger skal en ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester indeholde oplysninger om virksomhedens forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder for indberetning af sikkerhedshændelser, jf. §§ 126 og 127 i lov om betalinger.

§ 126 fastsætter en række forpligtelser med hensyn til håndtering af operationelle og sikkerhedsmæssige risici, herunder bl.a. en pligt for virksomheden til at have effektive procedurer for håndtering af drifts- og sikkerhedshændelser, jf. stk. 1, nr. 2. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at omfanget af procedurerne skal fastsættes i overensstemmelse med virksomhedens omfang og type. Procedurerne skal dog altid indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden opdager, klassificerer og reagerer på drifts- og sikkerhedshændelser.

Det følger af § 127, at udbydere af betalingstjenester snarest muligt skal underrette Finanstilsynet om større drifts- og sikkerhedshændelser. Derudover skal udbyderen, hvor hændelsen har eller kan have indvirkning på brugerne af betalingstjenestens økonomiske interesser, snarest muligt orientere brugerne om denne samt de tilgængelige foranstaltninger, som de kan træffe for at begrænse hændelsens negative følger.

Det følger endvidere af § 127, stk. 3, i lov om betalinger, at udbyderen som minimum en gang årligt skal indrapportere statistik om drift og misbrug af de betalingstjenester, som de udbyder.

Finanstilsynet vurderer, at virksomhedens forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder for indberetning af sikkerhedshændelser, ikke lever op til kravene i § 54, nr. 8, litra c, i lov om betalinger.

5.4. Procedurer for opbevaring, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata

Virksomheden har ikke indsendt procedurer for opbevaring, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata.

I henhold til § 54, nr. 8, litra d, i lov om betalinger skal en ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester indeholde en beskrivelse af forretningsgange om at sikre lagring, overvågning, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata.

Følsomme betalingsdata defineres i § 7, nr. 33, i lov om betalinger som ”Data, herunder personlige sikkerhedsforanstaltninger, som kan anvendes til at foretage misbrug”.

Det fremgår af bemærkningerne til § 7, nr. 33, i lov om betalinger, at

”Hvad der udgør følsomme betalingsdata afhænger af den tjeneste, som udbydes, idet det kan variere efter hvilke typer data, det er nødvendigt at have adgang til for at kunne foretage misbrug af en betalingstjeneste. Eksempelvis vil brugernavn, kodeord og engangsnøgler til NemID og PIN-koden til et betalingskort være at betragte som følsomme betalingsdata, idet disse kan misbruges til at foretage uberettigede betalinger. For tjenester udbudt af betalingsinitieringsudbydere eller kontooplysningsudbydere vil brugerens navn eller kontonummer eksempelvis ikke skulle anses for at være følsomme betalingsdata, da disse oplysninger i sig selv ikke kan anvendes til misbrug.”

Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke er omfattet af kravet i § 54, nr. 8, litra d, da virksomheden ikke opbevarer data, som kan anvendes til misbrug af tjenesten.

5.5. Virksomhedens forretningsgang for overvågning af volumengrænsen

I henhold til § 54, nr. 9, i lov om betalinger skal en ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester indeholde virksomhedens forretningsgang for overvågning af volumengrænsen fastsat i § 51, stk. 3. I henhold til § 51, stk. 3, i lov om betalinger må gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, ikke overstige et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Formålet med § 54, nr. 9, i lov om betalinger, er at sikre, at virksomheden løbende overvåger, at volumengrænsen ikke overskrides, samt at sikre, at virksomheden tager de rette skridt i forhold til at søge om en fuld instituttilladelse inden for 30 dage i overensstemmelse med § 51, stk. 3.

Virksomheden har i forbindelse med ansøgningen ikke fremsendt forretningsgang for overvågning af volumengrænsen. På baggrund heraf vurderer Finanstilsynet, at virksomheden ikke lever op til kravene i § 54, nr. 9, i lov om betalinger.

5. Afgørelse

På baggrund af ovenstående er det Finanstilsynets vurdering, at virksomheden ikke opfylder minimumskravene oplistet i § 54 i lov om betalinger, da virksomheden ikke har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange vedrørende it-sikkerhed, forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering samt overvågning af volumengrænsen.

Finanstilsynet giver således afslag på virksomhedens genansøgning om tilladelse til at udbyde betalingstjenester af 11. januar 2019.

6. Offentliggørelse

Det følger af § 130, stk. 1, i lov om betalinger, at Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf. Det fremgår videre af § 130, stk. 2, i lov om betalinger, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1, med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt efter § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Afgørelsen skal offentliggøres, jf. § 138, stk. 1, pkt. 7, i lov om betalinger, på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den juridiske persons navn. Offentliggørelse skal ikke foretages, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, jf. stk. 4. Offentliggørelse vurderes ikke, at ville medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden i denne sag.

Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

7. Klagevejledning

Finanstilsynets afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at den er modtaget. Det følger af § 76 i hvidvaskloven. Klagen skal sendes pr. e-mail til ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Toldboden 2, 8800 Viborg.

Det er forbundet med et gebyr at klage til Erhvervsankenævnet. Yderligere information om klagegebyr og opsættende virkning kan findes på Erhvervsankenævnets hjemmeside, <https://naevneneshus.dk/start-din-klage/erhvervsankenaevnet/>, og i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet.